

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۵۲ ، پانزدهم اردیبهشت ماه ۱۳۹۷

از کارگران چریک فدائی خلق پیاموزیم!

رفیق بابک طلپس چی سیلابی

چریک فدائی خلق، رفیق بابک طلپس چی سیلابی در سال ۱۳۳۶ در یک خانواده زحمتکش آذربایجانی (سیلاب، دهی در نزدیکی شهر سراب در آذربایجان بود) در تهران متولد شد. پس از پایان تحصیلات متوسطه برای تامین زندگی خود و کمک به خانواده اش به کارگری پرداخت. وی در شرایطی به عنوان یک کارگر وارد جامعه شده بود که با رستاخیز سیاهکل فضای سیاسی جامعه شروع به تغییر کرده بود. این تغییر را به خصوص بعد از سال ۵۲ و اجبار شاه جهت انحلال احزاب فرمایشی خودش و تشکیل حزب رستاخیز، همگان می توانستند ببیند و درک کنند. عملیات های سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و درگیری های روزانه چریکهای فدائی خلق با دشمن در این سالها ، چنان فضائی در سطح جامعه شکل داده بود که خیلی از کارگران و جوانان ، آرزو ها و اهداف خود را در رشد و اعتلای مبارزات چریکهای فدائی خلق می دیدند و جستجو می کردند. در همین راستا هم بود که کارگر جوان رفیق بابک به هواداری از چریکهای فدائی خلق برخاست. اما در این زمان متاسفانه سازمان چریکهای فدائی خلق ایران در حالیکه به دلیل مبارزات فهرمانانه اش با رژیم شاه جای بزرگی در قلب مردم برای خود باز کرده بود ولی قادر به بهره گیری از نیروی کارگران جوانی چون بابک در راستای خط مشی انقلابی آغاز فعالیت اش نبود.

در سال ۱۳۵۵ نیرو های سرکوبگر رژیم شاه ضربات سنگینی به سازمان چریکها وارد آوردند، با این حال تحت تاثیر جنبش مسلحانه ، جنب و جوش در صفوف توده ها رو به اوج بود و قرائن نشان می داد که جامعه آبهستن انقلابی بزرگ است. رفیق بابک نیز در این دوره به عنوان یکی از هواداران پرشور سازمان می کوشید اندیشه های کمونیستی خود را در میان کارگران اشاعه دهد. با آغاز پروسه انقلاب در سال ۱۳۵۶ و ادامه آن در سال ۱۳۵۷ که کارگران و ستمدیدگان جامعه نقش به سزائی در پیشبرد آن داشتند ، رفیق بابک فعالانه در این مبارزات شرکت داشت. در آن روزهای پر شور و سرنوشت ساز ، او به همراه دیگر کارگران مبارز و هواداران انقلابی سازمان در پرتو آنچه از نظرات و اندیشه های انقلابی چریکهای فدائی خلق شهید آموخته بود ، حرکت مبارزاتی خود را پیش می برد. اما درست در شرایطی که او به مثابه یک کارگر و هوادار انقلابی سازمان در کنار

دیگر کارگران و هواداران انقلابی و همه آزادیخواهان در خیابانها فریاد مرگ بر شاه سر می دادند، در شرایطی که برای سرنگونی رژیم وابسته به امپریالیسم شاه و رسیدن به جامعه آزاد و دموکراتیک از هیچ کوشش مبارزاتی دریغ نمی کردند، سازمان محبوبشان در احاطه دیدگاه های انحرافی و غلبه اپورتونیسیم در آن ، قادر به پاسخگویی به نیاز های روز و ضرورت زمان نبود. درست به همین دلیل ، یعنی در خلاء وجود یک سازمان واقعا کمونیست در صحنه مبارزات قهرمانانه توده ای در سال های ۵۶-۵۷ بود که ارتجاع توانست با باد کردن در جثه نحیف خمینی ، انقلاب بی سری را که می رفت تا نظم ظالمانه شان را داغان نماید با سری عمامه دار بیاراید.

انقلاب توده ها اما علیرغم همه تلاشهای دشمن در ۲۱ و ۲۲ بهمن به نقطه اوج خود رسید و به قیام بهمن منجر شد. توده های قیام کننده با الهام از مبارزات مسلحانه پیشاهنگان مسلحشان ، مراکز سرکوب رژیم شاهنشاهی را آماج حملات خود قرار دادند. این قیام اگر چه رهبری نداشت اما کارگران کمونیستی چون رفیق بابک با بی باکی و جسارت تحسین برانگیزشان ، نقش به سزائی در آن ایفا نمودند. این هوادار صدیق و مبارز چریکهای فدائی خلق ، یکی از همین کارگران قیام کننده بود که در روز ۲۲ بهمن در صف اول حمله به پادگان عشرت آباد قرار داشت و در همانجا آماج گلوله های مزدوران شاه قرار گرفت و در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ جان باخت. تلاشها و خون کمونیستهای جسوری چون رفیق بابک باعث شد که رژیم دیکتاتوری سلطنت به زباله دان تاریخ انداخته شود هر چند که این قیام به دلیل فقدان رهبری طبقه کارگر بر سر آن ، موفق به نابودی نظم استثمارگرانه حاکم نشد. در اینجا در پاسداری از خون رفیق کارگر بابک پلیس چی سیلابی و دیگر کارگران و توده های انقلابی که قیام ۲۱ و ۲۲ را بر پا کردند ، باید تأکید کرد که بر سر کار آمدن دار و دسته خمینی نتیجه قیام بهمن نبود ، چرا که آنها قبل از این قیام توده ای، با خیانت آشکار به خواستها و مطالبات توده ها در مذاکرات پنهانی شان با امپریالیستها، متعهد به حفظ ارتش شاهنشاهی، تداوم صدور نفت، سرکوب کمونیستها و آزادیخواهان و حفظ نظام سرمایه داری وابسته در سراسر کشور شده و به همین خاطر دوره انتقال قدرت به صورت مسالمت آمیز از رژیم شاه به دست خود را می گذراندند.

از قیام بهمن که به دست توده های انقلابی و کارگر مبارزی چون رفیق هوادار چریک فدائی خلق، بابک پلیس چی سیلابی برپا شد ، به درستی به عنوان یک قیام شکوهمند یاد می شود. چرا که درست به دلیل فداکاری ها و قهرمانی های توده های درگیر در آن پس از این قیام فضای نسبتاً باز سیاسی در جامعه به وجود آمد که فرصت های مبارزاتی زیادی را در اختیار توده ها و نیروهای انقلابی قرار داد به گونه ای که دار و دسته خمینی علیرغم همه اقدامات جنایتکارانه خود به راحتی قادر به از بین بردن آن نشد.

در اینجا یاد رفیق بابک و دیگر کارگران و توده های انقلابی شرکت کننده در قیام پرشکوه بهمن را گرامی می داریم.

یاد رفیق بابک پلیس چی سیلابی گرامی و راهش پر رهرو باد.